

του κ. Πολ. Παπαχριστοδούλου

Τὸ κᾶμα τοῦ ἡλίου σκοῦσε πέ-

Τὸ κᾶμα τοῦ ἡλίου σκοῦσε πέ-

Μία πομπή ἑκατὸ ἀμαξίων, ποῦ

Μέσα στην σκοτεινή έκκλησούλα

* Ένα μαύρο ξύλο τζαμωτό άγιω-
τότατο και θαυμαστόν, σποδισμένο με

...

18

...

Νὰ ἡ μικρὴ πολιτεία φάνηκε. Οἱ

—ΚΑΛΩΣ ΗΡΤΕΤΕΝ.

Οἱ καμπάνες χτυποῦν νὰ διαλα-

Ἡ ἐκκλησιὰ σὰν μερμηγκοφωλιά.

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛΙΔΑ 11)

APR 19 1955

Φάσκει εἰς νῦν τῶν μελετῶντων

Ἄφ' ἐστέρας τελευθήσεται ἑσπερι-

του πρὸς τοῦτο εἰδικῶς ἀποσταλέντος.

14A

κυνοῦν, δέονται, παρακαλοῦν, ψ

— Παναΐα, σῶσε, ἀνοιξε τὰ μά

καὶ πορπάτησε τὸ ἀγόρι μου.

Χίλιες παράκλησες γιά γίλια :

Ἄνοιγει δρόμος. Ἀπὸ τὸ ἰε
ἀνοίγουν εἰς πηγάδας λαμπραῖς

Ὅλη τῇ νύχτᾳ ἡ Παναῖα δέχεται

τα τῶν θαυμάτων της. Τὸ φῶς τ

θη τους. Ο ήλιος μπαίνει από
μικροπαραθύρια και γίνεи δέσιμ

ἡσυχῆς ὑψώθηκε καὶ φλογίζει ἀννο
σιώτικος. Ἰδοσκοπῶ τὸ πλῆθος

Στ' ἄγια πηδᾶ ὁ ἱερέας — οἱ 1

— Ἡ χάρις σου, ἡ χάρις σου!

— Αξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς, με

γαλάνου.

—

APR 19 1955

Φάσκει εἰς νῦν τῶν μελετῶντων

Ἄφ' ἐστέρας τελευθήσεται ἑσπερι-

του πρὸς τοῦτο εἰδικῶς ἀποσταλέντος.

14A
